

למד שקום

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	ח'פ"ה	ב"ש
5:12	5:31	5:32	5:32
6:26	6:27	6:27	6:27
7:03			

דבר ה'

מאמר השבועי באתר "ע"י המקובל רבי בנימין שמואל שליט"א

ללמוד הלכות שבת!

למעשה. וכבר העיד הגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל בספרו "יערות דבש" (ח"ב דרוש א) כי אי אפשר כלל במציאות שינצל מאיסור שבת אם לא ילמד את כל הדינים על בוריים היטב היטב. עכ"ל.

וה"חנתם סופר" ז"ע בספרו "תורת משה" (פרשת בשלה, דף כח) כתב וז"ל: "איתא בספרים כשם שההכנה לשבת מביאה ברכה והשפעה יתירה, כך הלימוד בענייני שבת ובמסכת שבת [אף ביום חול] מביא השפעה יתירה, עכ"ל.

לא לכבות את האש

"יוסף בן סימא" היה אדם נכבד ומפורסם, בתפקידו הרשמי כיהן כאפוטרופוס של המלך, ומשום כך כיבדו אותו אף הגויים. שבת אחת, נפלה דלקה בחצרו של יוסף אשר בשיחין, האש היתה גדולה עד מאד ונראתה עד למרחוק. במרחק מה מן הבית ניצב מבצר של חיל הרומאים, כשראו החיילים את האש אמרו זה לזה: יוסף הוא אדם השומר על מצות דתו, ובודאי לא יכבה את השרפה, הבה נרוץ ונכבה אנו את האש, שאם לא כן, ישרף כל ביתו. מיהרו החיילים ורצו אל חצרו של יוסף בן סימא.

"מה לכם כי נזעקתם אל חצרי?" שאל אותם בעל הבית. "מובן מאליו שבאנו לכבות את הדלקה", השיבו, "כי הלא ידענו שאתה לא תכבה אש בשבת." "גם לכם אסור לכבות בשבילי", טעה יוסף בדבר ההלכה. "מעדיף אני שיישרף כל רכושי ולא יחללו שבת עלי". נדהמו החיילים, אך לא ניסו להתווכח עמו, כי ידעו שבענייני היהדות יעמוד הוא על דעתו. והנה לפתע התקדרו השמים בעבים וגשם עז ניתך ארצה. הגשם החזק שירד על הלהבות, כבה אותן תוך דקות מספר, והאש שככה. "איש קדוש אתה" - אמרו החיילים, "ומן השמים סייעו בידך לכבות את השרפה". במוצאי שבת, רצה יוסף להודות לחיילים על טרחתם, ושלח לכל אחד מהם שתי מטבעות זהב, ולמפקדם שלח חמש מטבעות זהב.

כשנודע בבית המדרש על הנס הגדול שנעשה ליוסף בן סימא, אמרו החכמים: "אמנם זוהי דרגה גבוהה, אבל אילו למד יוסף בן סימא הלכות שבת, לא היה צריך להטריח כלפי שמים לעשות לו נס, שהלא כך שנינו (שבת פט"ז משנה ו): נכרי הבא מעצמו לכבות דלקה של יהודי, אין אומרים לו 'כבה', ואין אומרים לו 'אל תכבה'." (ע"פ שבת קכא.). שבת שלום ומבורך!

זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע". אל תקרי 'מחללו' אלא 'מחול-לו'. ומה שאמרו 'כהלכתו', הוא משום שישנם ט"ל אבות מלאכות, ובכל אב כמה וכמה תולדות, ובירושלמי (שבת פ"ז ה"ב) אף אמרו, כי רבי יוחנן וריש לקיש דייקו כל כך עד שמצאו בכל אב ט"ל תולדות! ולכן אמרו חכמים שישמור שבת כהלכה, כי יש להזהר מאוד שלא לחלל אותה בשום פרט.

וכיצד נוכל לבוא לזו המדרגה שישמור שבת בכל פרטיה ודקדוקיה? העצה היעוצה היא - שיזרו את עצמו ללמוד הלכות שבת ולחזור עליהן תמיד, כדי שידע את האסור והמוותר. כי אילולי כן, אפילו אם ילמד את כל המוסרים המזרזים לשמירת שבת כראוי - לא יועיל לו, וכפי שאמרו במדרש משלי (פרשה א' ס"ב): "לדעת חכמה ומוסר" - אם יש בידו של אדם חכמה, יכול הוא ללמוד מוסר, ואם אין בידו של אדם חכמה אין יכול ללמוד מוסר. כי אם הוא טועה בעיקר הענין, וחושב שאין זה בכלל האיסור, מה יועיל לו המוסר!?

ולפעמים, אף אם יודע את האיסור עלול להיכשל בו רק משום שאינו יודע את דרכי ההיתר. על דרך משל, אם ח"ו נדלקה המפה שעל השלחן בשבת, האדם בהול על ממונו, ויתכן שמפני זה ימהר לכבות, גם אם יודע שהוא אסור, והכל מפני שאינו יודע את האופן המותר. אבל אם היה לומד הלכות שבת, היה יודע שיכול הוא לשפוך מים במקום בו לא אחזה האש, או שיקרא לנכרי שיכבה את הדליקה. כמו כן, באיסור בורר, מצוי מאד שנכשלים בו מפני חסרון ידיעה. למשל, כשיש לפניו שני מיני עופות מחולקים, ורוצה לברור מין אחד מחברו ולהניחו לאחר זמן, ואינו יודע שאיסור גמור הוא, כמבואר בפוסקים, אף ששניהם מוגדרים כ'אוכל', מכל מקום כיון שאינו חפץ באחד מהם, והם שני מינים, הרי זה פסולת מתוך אוכל. אלא יקח מן המין שהוא רוצה לאכול עכשיו, והשאר יישאר ממילא. וכן ללקוט השומן שעל החלב בצמצום, יש בזה משום בורר, אלא יניח מעט לצד החלב, או שיקח מהחלב עמה, ועוד כמה וכמה הלכות בענייני בורר, שאם יידע אותם, יוכל לעשות מה שרוצה על פי גדרי ההלכה.

וכן במלאכת דש, ולישה, ומלבן ובשאר אבות מלאכות, מי שלא למד - יוכל בנקל להיכשל בהן, כי יש בכל אחת כמה פרטי הלכות הנוגעים באיסור דאורייתא, ובפרט בענין ביטול ושהיה והטמנה שבהם הלכות רבות מאד, והרבה חילוקי דינים הנוגעים

"ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון" (לה, ב)

מור"ר ראש הישיבה הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, הביא את דברי הילקוט (כאן): אמר הקב"ה, עשה לך קהילות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת בשבתו וכו'. מכאן אמרו, משה תיקן להם לישראל שיהיו דורשים בענייניו של יום - הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג.

וכתב על כך הרב "שפתי כהן" אשר היה מגורי האר"י ז"ל, כי משה רבינו כינס גם את הנשים ללמוד את דיני שבת, השייכים בעיקר להן, כגון דיני ביטול, באיזה אופן מותר להחזיר הסיר וכו', דיני בורה, דיני טוחן וכו', ואף כינס לשם כך את הילדים.

ואמר מור"ה, כי לכך מספרת התורה שמה 'הקהיל' את עם ישראל. ללמדנו, שבשבת צריך לעשות קהילות קהילות, ולדרוש בפניהם על הלכות שבת, כי רבים המה. ובכלל זה גם לקבוע שיעורים בתורה, בפרשת השבוע והלכות ועוד, כי תכלית השבת ניתנה כדי ללמוד בו תורה, כמאמר הכתוב "זכור את יום השבת לקדשו". ובודאי שמישיגים קדושה רק ע"י לימוד התורה, ולא ע"י קריאה בעיתונים או כשיושבים ומדברים דברים בטלים וכדומה.

הלימוד מביא לידי מעשה

אי-לכך, צריכים אנחנו להתחזק ביום השבת, כי היא מקור הברכה וכל השפע והמזון שיורד לעולם, הכל בזכות השבת. שכן יום השבת הוא בבחינת המלכות, שהיא השכינה המשפעת ומחלקת המזון לבניה. ולכן צריך לדקדק ולהזהר מאד בהלכות שבת. וכתב בספר חסידים, שכשם שאמרו: שואלין ודורשין בהלכות פסח, כך חיוב מוטל לדרוש ולתור בהלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת בשנה. והביאו הפלא יועץ' (בערך שבת).

ומרנא ה"חפץ חיים" בהקדמתו להלכות שבת כתב במעלת לימוד הלכות שבת וההכרח לזה, ואלו תורף דבריו: זכות שמירת שבת כהלכה מועיל למחול לו על כל עונותיו, כמו שכתוב בגמרא (שבת קיח: - כל המשמר שבת כהלכתו, אפילו חטא כדור אנוש - מוחלין לו, שנאמר (ישעיה נה, ב): "אשרי אנוש יעשה

אם אתה משמח את שלי... אני משמח את שלך!!!

כ-620 משפחות עם
חשלוח עד לפתח
הבית של המשפחות
בכבוד גדול

בתרומת סל מלא למשפחה
תקבל קמיע על קלף לסגולה לפרנסה ממור שליט"א
כולנו שותפים במצוה יקרה זו. חייגו: *6431

איסור מלאכה בראש חודש לנשים

"וַיִּבְאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים" (לה, כב)

ובמדרש אומר על שם שנזדרזו הנשים לנדבת המשכן שנאמר ויבואו האנשים על הנשים, והוקם באחד בניסן, ולא רצו להביא נזמיהן לעגל נתן להן שכרן שהן משמרות ראשי חדשים, (אבודרהם פרק י"ח).

- א. נהגו הנשים שלא לעשות מלאכה ביום ראש חודש והוא מנהג טוב (עיין ש"ע סימן ת"ז) מנהג זה הוא בין ביום ראשון דראש חודש ובין ביום שני דראש חודש (עיין ב"י בשם הרוקח).
- ב. כתבו האחרונים שמנהג זה הוא דווקא במלאכות קשות אבל במלאכות קלות שבבית כמו בישול אפיה וכיוצא לא נהגו.
- ג. לכבס הוא בכלל המנהג לאסור בראש חודש. ומכל מקום כיום שמכבסות במכונת כביסה ולא ביד מותר (חזו"ע חנוכה עמוד רמו) ומכל מקום טוב שתאמר לבעלה שיפעיל הוא את מכונת הכביסה.
- ד. כתב היעב"ץ שדין זה הוא דווקא ביום אבל בלילה מותרות לעשות מלאכה (מ"ק שם) ובביאור הלכה (שם) כתב שאינו יודע אם נהגו כדבריו וכתבו האחרונים להקל (חזו"ע שם עמוד רמט).
- ה. נראה שמתיר לנשים לגהץ בראש חודש דלא עדיף מחול המועד (שם).
- ו. מחנכות בבתי ספר ובגני ילדים מותרות ללמד בראש חודש דלא נהגו איסור בזה (או"צ שם).
- ז. העוסקות במלאכה במפעל לצורך פרנסתן ואם לא יבואו בראש חודש יפסידו פרנסתן מותרות לעבוד בראש חודש (חזו"ע שם עמוד רמו) ומשמע שאם זה עסק פרטי שלה כגון מתפרה לא תעבוד בראש חודש.

חשיבות שיעורי תורה בשבת

"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (לה, א)

"מתחלת התורה ועד סופה אין לך פרשה שנאמר בראשה ויקהל" אלא זאת בלבד, אמר הקדוש ברוך הוא למשה, עשה לך קהלות גדולות בשבת ודרוש לפנייהם ברבים בהלכות שבת, כדי שילמדו ממך הדורות הבאים אחריו להקהיל קהלות בכל שבת ושבת, ולהכנס לבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי תורה, איסור והיתר, כדי שיהיה שמי הגדול מתקלס בין בני (ילקוט שמעוני רמז תח).

- א. במסכת גיטין (דף לח:): אמר רבה, שמחמת שלשה דברים יורדים אנשים מנכסיהם, ואחד מהם הוא מחמת שקובעים סעודה ביום שבת בזמן שהציבור מתקבצים ללמוד תורה בבתי מדרש. וכך פסקו הטור והשולחן ערוך (סימן רצ סעיף ד) שאסור לקבוע סעודה באותה שעה.
- ב. מכאן תוכחה לאותם אנשים המבלים את זמנם ביום שבת בטיוול ברחובות, או לבקר אצל קרוביהם, או שמאריכים בשינה, ועושים כן בשעה שהציבור מתאספים לשיעור תורה, שאפילו לאכול סעודת שבת שהיא סעודת מצוה אסרו חכמים באותה שעה, וכל שכן שמעביר זמנו בטיוול ובדברים בטלים בשעה שהציבור עוסקים בתורה (הלכה ברורה שם ס"ח בשם החסד לאלפים ועוד).

סופי תיבות "שלום"

"וַיְהִי הַקָּרְבָּיִם פְּרָשֵׁי כְּנַפְיָם לְמַעַל סַכְכֵימָם בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּת הָיוּ פְּנֵי הַקָּרְבָּיִם" (לז, ט)

ופניהם איש אל אחיו - סופי תיבות "שלום", לרמוז אל ישראל, אם יהיו פונים זה לזה ואוהבים זה את זה וגומלים חסדים זה עם זה, ובפרט העשירים עם העניים ששיגחו עליהם תמיד להחזיק בהם במלאכה או במשא ומתן או בדבר אחר, אז יהיה להם שלום.

או יאמר שרומז אל התפארת ומלכות שכל זמן שהם פנים בפנים אז הוא שעת רחמים ומתרבה השפע ויהיה שלום על ישראל. (גל יעקב, סופר, סוף פרשת ויקהל)

עיקר מלאכת הקודש היא הפנימיות

"כָּל הַזֶּהב הָעֹשֵׂי לְמַלְאכָה כָּל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ" (לה, כד)

לכאורה דאי שהמלאכה כאן היא "מלאכת הקודש", ומה בא הכתוב לומר?

אלא, אומר רבנו יוסף חיים ע"ה (ראה עוד יוסף חיים): לא יחשוב האדם מישראל שעיקר המשכן זה הזהב, שאמנם נכון שאצל בני אדם יש לזה חשיבות, אבל לא כלפי הקב"ה, כי צריך לדעת שאצל הקב"ה העיקר הוא "בכל מלאכת הקודש", לא הזהב העשוי למלאכה בחיצוניות, אלא "בכל מלאכת הקודש" - שם יש קרבות, וכהנים בעבודתם, ולויים בדוכנם, והעיקר היא הפנימיות שלו (עיין ב"ב כא. תה"ה כז). ולכן אומות העולם יכולים לעשות משכן יפה יותר, אבל זה לא שווה כלום כי תוכן אין בו!

ומשל לנער אחד בן עניים שראה שחברו בן העשיר הביא לתלמוד תורה תיק יפה ומשובץ זהב והתאוה לזה, אמר לו היכן קנית את התיק הזה, אמר לו את שם החנות, הלך לחנות ואמר למוכר תן לי תיק כזה, אמר לו זה עולה חמישים דינרים, אמר לו אני אתן לך את כל כספי - ארבע שנים שאני אוסף וסך הכל אספתי עשרים דינרים, צחק עליו בעל החנות ואמר לו מה אתה רוצה כזה תיק כמו החבר שלך? הרי החבר שלך בן עשירים וקנה תיק כזה שיכול לשים בו דינרי זהב, אבל אתה כל הכסף של העבודה של ארבע שנים אתה נותן, ומה תשים בו? פרוטות?... והנמשל: אומות העולם יכולים לעשות תיק יפה יותר אבל היכן הקדושה שיש בו? אבל עם ישראל לא כך, הם עושים את המשכן שיש בו את העיקר: "בכל מלאכת הקודש", שיש פנימיות וקדושה בתוכו, ולא העיקר הזהב.

רמז לסימני השו"ע

"וְאֵת הָאֵלֶף וְשִׁבְעֵה מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עֶשְׂרֵי יוֹיִם לְעִמּוּדִים" (לה, כח)

רמז כאן הסימנים של השו"ע שהם כסה"כ אלף שבע מאות וחמש [באר"ח ש תרצ"ז סימנים, וביל"ד - ת"ג, ובאה"ע - קע"ח, ובח"מ - תכ"ז].

והשבעים הנותרים, אומר האדמו"ר מאונגרנד בא ללמדך שבמשך שבעים שנה צריך ללמוד הסימנים (אמרי לב גרוס בהקדמה).

רמז נוסף יש במנין הכסף 1705 ג' אדם קדמון אצילות בריאה יצירה עשיה (ג' 1700 ועוד התיבות) עם הכולל.

סגולות לחודש ניסן

עם סגולה

סגולות טעולות מן ספרות מוסטרים

קדושת ראש חודש". הרב צבי הירש מרימנוב אמר כי "חודש זה הוא הראש לכל מיני התחדשות המעודתים לבוא, ויש ביד האדם לזכות אז לעזו ותעצומות הנפש שיוכל תמיד להתחזק ולהתחיל את עבודתו מחדש, ואל יתפתה ליצרו שמרמה אותו שכבר אין לו תקנה חס ושלום".

פיגול ושאר הרעורים רעים". מהי הדרך לכך? "על ידי שיתחדש ויקבל על עצמו להיטיב דרכיו מכאן והלאה, והמתחדש ומקבל על עצמו לעבוד את ה' בחודש הזה מועיל לו לכל חדשי השנה".
ב. השל"ה הקדוש כתב כי "בחודש ניסן יש לכל ימי החודש

א. ה"בית אברהם" אמר כי שבת בה קוראים את פרשת החודש היא סגולית "להכשיר ולתקן את הראש לכל ימות השנה, לבער מעצמו כל מחשבת

הגדות של פסח

עכשיו על המדף

חנות ספרי הישיבה 'סגולה'

רחוב שילה 4 ירושלים ☎ 02-644-33-00

רבי שלמאן חוגי עבודי זצ"ל - שב"ק כ"ה אדר

הגאון הגדול רבי שלמאן חוגי עבודי זצוק"ל נולד בבגדד בחודש תמוז שנת תרנ"ד. בנערותו למד, כיתר ילדי בגדד, ב"מדרש תלמוד תורה". הוא השקיע את עצמו בהתמדה רבה בלימוד התורה, וכשהתברר נכנס ללמוד בישיבת "מדרש בית זילכה" וזכה ליצוק מים על ידיהם של שני גדולי הדור - רבי יהודה פתיה ורבי שמעון אגסי עד שגדל לאלילן ברבני ושמו התפרסם לתהלה כבקי בכל מכמני התורה וכאחד מגדולי הדור. בשנת תרע"ו, בעיצומה של מלחמת העולם הראשונה ברח רבי שלמאן מבגדד, ביחד עם חברו רבי משה יהושע - שניהן לימים כרבה של העיר גבעתיים - מפחד הגיוס לצבא התורכי. הם הגיעו לעיר בצרה, שם כיהן באותה תקופה כרב העיר הגאון רבי יחזקאל ששון. אלפי בחורים מבגדד הגיעו אז לבצרה כדי להפטר מגזרת הגיוס לצבא, ורבי יחזקאל ששון דאג למצוא לכולם מקומות לינה ולכלכלם.

רבי יחזקאל ששון היה נערץ ומקודש מאוד גם בעיני המוסלמים, והיו לו קשרי ידידות עם מושל המחוז ועם ראש הקהילה המוסלמית, דבר שהביא תועלת רבה ליהודים. פעם אחת, כשביקר המלך פיצל הראשון בבצרה, השתתף בקבלת הפנים גם הרב היהודי המושל הציג את רבי יחזקאל בפני המלך והרבה לדבר בשבחיו. רבי יחזקאל ששון התייחס בגיל צעיר מאביו, והוא גדל בבית סבו שהתגורר בכפר "אל-כפל", שם מצוי קברו של יחזקאל הנביא. בגיל שמונה עשרה הוסמך רבי יחזקאל להיות רב בישראל על ידי גדולי הרבנים בבגדד, והגביר מנחם דניאל מינה אותו לראש ישיבה, בישיבה שהיתה ליד קבר יחזקאל הנביא. במשך שלושים שנה שימש רבי יחזקאל כראש ישיבה במקום זה, ואחר כך עבר לכהן כרבה הראשי של העיר בצרה.

לאחר שהסתיימה המלחמה שב רבי שלמאן חוגי עבודי לבגדד והתמנה לראש ישיבת "תומכי תורה" בה למדו בעלי תריסו שנודעו בחריפותם וגאונותם. בשנת תרפ"ח, כשהיה רבי שלמאן בגיל שלשים וארבע שנים בלבד, התמנה לאב בית דין בבגדד, וכעבור מספר שנים התמנה ל"ראש רבני בב"ל".

בשנת תשי"א עלה רבי שלמאן לארץ הקודש ונתמנה לדיין בעיר פתח-תקוה. כעבור שנים אחדות השתקע בירושלים וכיהן כראש אב בית דין. בשנת תשכ"ה נבחר לחבר מועצת הרבנות הראשית, ופעל רבות בתוקף תפקידו.

אנחנו גם הכרנו את כבוד מור"ו והיינו שומעים ממנו דברי תורה ורואים את העונה הגדולה שלו שאין כמוה. רבי שלמאן חוגי עבודי נפטר בכ"ה אדר א' תשל"ג. מנוחתו כבוד בהר הזיתים, זכותו תגן עלינו אמן.

תשובה: דעת רוב האחרונים שאפשר לבדוק עם פנס, (מרנן הגרע"י בחזו"ע פסח, הגריש"א בשבות יצחק פסח פ"ה, ועוד), ודעת האורלי"צ (ח"ג פ"ז ש"ח) שיש לבדוק דווקא עם נר, לכן יבדוק מיד לאחר הברכה מקום אחד עם נר, ושאר מקומות הבית יבדוק עם פנס, שכן עיקר להלכה.

שאלה: נקיתי את הבית היטב קודם ליל יד', האם יש ענין לעשות שוב בדיקת חמץ, כשאני כמעט בטוח שאין חמץ כלל בבית?

תשובה: גם אם ניקה היטב את הבית, חייב לבדוק חמץ בליל יד' כתקנת חכמים עם ברכה, (ש"ר"ע סי' תלג ס"א), ומכל מקום באופן כזה שניקה היטב יש מקום גדול לחייב להניח י' פתיים כמנהג האר"י ז"ל (שעה"צ סי' תלג) אך לא צריך לבדוק כאילו לא ניקה כלל (כה"ח שם ס"ק פה) אלא יבדוק כל מקום ומקום אם ניקו היטב (הגרש"א בהליכות שלמה פסח), ויעבור על כל המצרכים בארונות מטבח ובמקרה, לראות שאין בהם חמץ (אור"צ ח"ג).

שאלה: שמעתי שמשחק הברבצק של הילדים עשוי מקמח ומים, האם צריך לשרוף את זה בשרפת חמץ או למכור לגוי?

תשובה: כיון שמתחילת יצירתו אינו ראוי למאכל אדם, אין עליו חיוב ביעור ולא צריך לא לשרפו ולא למכור לגוי (שעה"צ סימן תנב ס"ק יב).

[הרבנים המשיבים:] הרה"ג שלמה חיים אלימלך, הרה"ג עובדיה יוסף בן שלום, הרה"ג יעקב דניאל הנסב, הרה"ג יעקב כהן, הרה"ג דן צביון והרה"ג ינון שמש.]

שאלה: יש לי בית כמה קומות, וקשה לי לבדוק כל הבית בליל יד' ניסן, האם אני יוכל לבדוק לפני כן לפחות חלק מהבית?

תשובה: יכול לבדוק מאחרי פורים כל 'לילה' חדר אחד לאור הנר, וללא ברכה, ולהשאיר את החדר סגור עד פסח, ובליל יד' יבדוק החדרים שלא בדק עם ברכה, (עיין היטב שעה"צ סי' תלג ס"ק ה' וס"ק נו).

שאלה: כשאני מנקה את המקרר יש מקומות שיש שם פרווים של חמץ, האם אני צריכה לפרק את החלקים של המקרר כדי לנקות את החמץ?

תשובה: אין צורך לפרק חלקים כלל, וכל חמץ שאין בו כזית לא צריך לטרוח אחריו לבערו, וכל שכן אם שם חומר שפוסל אותו קצת שלא צריך לטרוח לבערו (ש"ר"ע סי' תלג ס"ז בודק עד מקום שידו מגעת, ועי"ש באחרונים שאפילו יש שם חמץ ודאי, וכן מבואר בשו"ע סי' תלח ס"ב ועיין משנ"ב שם ס"ק יב, וכה"ח שם ס"ק יח).

שאלה: בדיקת חמץ עם נר שעווה מכביד עלי מאוד, גם בגלל שמתלכלך הרצפה מהשעווה, וגם מחשש שרפה, האם אני יכול לבדוק לאור פנס.

לקבל מושג

ביאור מושגים מעולם הח"ן

פרשת החודש

פרשת החודש מתחילה בפסוק "החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה" ונאמרו כאן ב' מצוות, האחת היא קידוש החודש דהיינו שעל פי ב"ד המקבלים עדות על מולד הלבנה ואומרים "מקודש מקודש" יחול החודש, ונלמד ממ"ש "לכם" עדות זו תהיה מסורה לכם. והמצוה הב' נלמדה ממ"ש "לחודשי השנה" מכאן לעיבור השנה שהיא מצוה בפני עצמה והיא כדי להשוות שנת החדשים לשנת החמה שאינה תלויה בחדשים, והיות והשנה היא 365 יום והחדשים הם 354 יום, ואם ננהג רק לפי חדשי הלבנה או ימי החמה יכול חג הפסח לצאת לפעמים בקיץ ולפעמים בחורף, על כן אנו מעברים את השנה ומוסיפים בה חודש אחת לשנתיים או שלש כדי לאזן את שנת החמה עם חדשי הלבנה יחדו וכך לעולם ישאר חג הפסח באביב וזהו שכתוב "שמור את חודש האביב". ומוהר"ר דוד פארדו זיע"א בספר חסדי דוד על התוספתא (פ"ב דסנהדרין) כתב ע"פ האר"י הקדוש

"זפדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תמך באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמואל שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

הילולת משה רבינו ע"ה

מיקום: הר מירון, בו שוכן ציונו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ובנו ר' אלעזר זיע"א. בשעות הצהריים המוקדמות של יום שני ו' אדר ה'תשפ"ג כמידי שנה מגיעים להר הקדוש בני החבורה דישיבת המקובלים "נהר שלום" ירושלים וישיבת "המיישר" בת-ים ועוד רבים מבני הקהילה, משום שנודע מה שכתב רבנו האריז"ל שהתנא רשב"י זיע"א הוא ניצוץ של משה רבנו ע"ה. מו"ר עט"ר המקובל האלוקי הרב בניהו שמואלי שליט"א ורבני הישיבה, עולים לציון הקדוש יחד עם הציבור ושם פותח מו"ר מרן ראש הישיבה שליט"א באמירת פיתום הקטורת מ"ב מסעות המסוגלים לעצור המגפה והמשחית ואח"כ סליחות ותקיעת שופרות וחוצרות ובקשת רחמים מתיקון ז' באדר לרבינו יוסף חיים זיע"א, לאחר כשעה של תפילה חתמו בקבלת עול מלכות שמים ובקשות רחמים על גאולת ישראל, ולהצלחת כלל ישראל ברפואה וישועה. בתום התפילה ירדו הציבור כאיש אחד לאולם במושב מירון שהושכר במיוחד לרגל ההילולא ע"י

"היכלא דרשב"י" (עמותה שבראשה עומד מו"ר שליט"א להפיץ את דבר הזוהר והקבלה בעולם היהודי כולו ללא מטרות רווח כלל ועיקר) והתפללו תפילת המנחה בכוונות הרשב"ש ומיד לאח"מ החלו בקריאת האידרא זוטא ברצף ובתענית דיבור (וכידוע הסגולה שתמיד מו"ר שליט"א

אומר בשם הרב יצחק כדורי זצוק"ל שמי שיקרא את האידרא ברצף ובתענית ובסיום יבקש בקשה ודאי תתקבל), ואכן, החלו כולם בקריאת האידרא בקול רם ובהתעוררות עצומה, ולאחריו רבני הישיבה עד שסיימו (לערך שעה ורבע). ומו"ר סיים הקריאה במנגינה ערבה ומיוחדת, קדיש הסיום של מאות הקוראים את האידרא נמכר והזוכה המאושר שזכה לקחת על עצמו הזכות הגדולה, כיבד את מו"ר שיאמר הקדיש. אח"כ התפללו הקהל תפילת ערבית (של ז' אדר) כשמו"ר ראש הישיבה שליט"א עובר לפני התיבה כהרגלו ביום זה בכוונות הרשב"ש בהתעוררות עצומה.

סעדני ואושע, כידוע שבכוח סעודת המצוה להמשיך ישועות, ותכף לת"ח ברכה. מיד בתום התפילה בזריזות רבה נערכו לסעודה מכובדת וגדולה כראוי ליום ההילולא בשפע הגדול כידו הרחבה של מו"ר עט"ר ראש הישיבה שליט"א. במשך הסעודה דרש מו"ר רה"י שליט"א על משה רבינו ע"ה ועניני דיומא וכן דרשו חכמי הישיבה ועוררו את הקהל לתורה ויראת שמים. אח"כ יצאו כולם יחד עם מו"ר עט"ר שליט"א לקבל פני השכינה וברכו ברכת הלבנה ברוב עם. ובשעת לילה מאוחרת התפזרו הקהל כ"א לביתו (ע"י

אוטובוסים שהישיבה הוציאה לירושלים ולבת-ים). יהי רצון שיהיה משה רבינו ע"ה מהימנא מליץ טוב בעדנו ויקובל תפילתנו ברחמים וברצון. והגאולה השלמה בוא תבוא במהרה ברחמים – אמן ואמן!

פורים תשפ"ג

הנה לאחר הימים הנפלאים בכל החורף הקדוש אשר היו שקועים בהם בני הישיבה הק' "נהר שלום" בתורה ועבודה בפרד"ס התורה ובכוונות הרשב"ש שמעליהם עמלים רבותינו עט"ר שליט"א, הגיעו להם ימי השמחה בחודש אדר ובפרט ימי הפורים הקדושים, אשר החלו בתענית אסתר בקריאת כל התהלים בצוותא כאיש אחד עם שופרות וחוצרות ותחנונים לה' שיחוס על עמו ונחלתו. ומנהג רבנו לתת בסוף התפילה לכל המתפללים דברים המשמחים לב האדם, וביום פורים דפדפים בו שמחים העולם, ואף בירושלים המעטירה מתפללים ומבקשים מהש"ת שיגן בעדנו בזכות מרדכי ואסתר, ואז הגיע יום הפורים פורים דמוקפים בירושלים אורו של עולם. המקובלים ובראשם מו"ר עט"ר שליט"א הרב בניהו שמואלי הגיעו מוקדם לאמירת פיתום הקטורת ולתפילת מנחה ערב הפורים, זכר למחצית השקל תפילת ערבית בנעימה ובכוונות הרשב"ש, ותיכף לקריאת המגילה ברוב עם ובנעימה שנקראה ע"י מורנו ורבנו שליט"א, ואז וילך כ"א לביתו לשמוח עם אנשי ביתו, לאחר מכן התאספו הקהל הקדוש בביהכ"ס לעדת היזדים בשכונת הבוכרים לקראת השעה 9:30 בערב. ויתמלאו כל היכלות הלימוד בבנין, עד כי הוצרכו לפתוח את העזרת נשים מחוסר מקום, והנה הגיע מו"ר עט"ר הרב בניהו שליט"א ככהן גדול בעבודתו ב(כ"פ פורים) ולימד את חשובי הלומדים דברי רז וסוד בעניני כוונות הפסח בכוונות האריז"ל והרשב"ש זיע"א, וכל הקהל

למד כרצון איש ואיש ואז נעמד מרן רה"י שליט"א ודרש לקהל מעניני הפורים והתפלות והחזיוקים. ונסע לכותל המערבי יחד עם קהל מרעיתו למקום קודש קודשם לזעוק תיקון החצות ועוד תפילות הנאמרות במקום קדוש

זה להצלחת גאולת כל ישראל ברוח ובגשם ברחמים. לקראת חצות לילה התפזרו הקהל בהתרוממות הנפש בקבלת דמי פורים, וכ"א הלך למקומו מי לישון כדי לקבל כח לתפילה בבוקר ומי ללמוד וכידוע החת"ס שכל הלומד בין מגילה למגילה ודאי ישלים שנתו, והנה באשמורת הבוקר באו ונקבצו המקובלים בהיכל הישיבה הק' להתפלל תפילת שחרית לאחר טבילה וטהרה במקוה, והנה התפללו התפילה בכוונות וקראו המגילה, וכמעשהו בלילה כן מעשהו ביום קריאת המגילה בנעימות. ולאח"מ תיכף השיעור הקבוע של רה"י שליט"א בדף היומי זוהר ומשניות לא יבטל השיעור בשום יום וכמובן לא ביום זה. וילך כ"א לביתו לעשות המשתה ושמחה עם אנשי ביתו, ומרן חילק המתנות לאביונים בסך עשרות אלפי שקלים לאביונים מהודרים. והנה לערך בשעה 1:30 התקבצו המכוונים וקהל רב לביתו של מו"ר רה"י שליט"א לסעודת פורים רבתית בשפע גדול ובשמחה גדולה, עד דלא ידע בשקיעת החמה. וכן כמעשהו של רה"י מעשהו של מרן רה"כ שליט"א התקבצו האברכים והלומדים ושאר ידידי הישיבה במעונו לקראת אחר הצהריים ואף שם הסעודה גדולה התעוררות ודרשות מפי הרב, והשתייה כדת אין אונס, והשמחה מרקיעה לשחקים ולקראת השקיעה שרו ניגוני התעוררות והתפללו לריבוננו של עולם שבזכות מרדכי ואסתר כבימהם אף בימינו נראה ניסים גדולים וגאולה שלימה בקרוב ברחמים, ונזכה שבקרוב נזכה לאבינו מלכנו פתח שערי שמים לתפילתנו.

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"ב י"ח שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com
לתרומות או למסירת שמות לכדין נפש ע"י מקובלי רבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

ברכת האילנות

הנכם מוזמנים לברכת האילנות ברוב עם יחד עם המקובלים ובראשם כבוד מורנו ורבנו המקובל הצדיק רבנו בניהו שמואלי שליט"א ושאר רבני הישיבה ביום חמישי א' ניסן לפרטים ניתן לפנות לטלפון 02-624-9000

